

Officieren-Societeit, waarvoor gedurende den zomer drie concerten per week moesten worden gegeven, en de opbrengst van concerten te Rotterdam (in de Diergaarde, de Kermis-Vauxhall in den Doele) en in andere steden, o.a. een lange reeks te Schiedam (Officieren-Vereeniging) en Dordrecht (Kunstmin) en in verder gelegen plaatsen (Arnhem, Nijmegen, eens zelfs Sneek) een enkel concert.

De exploitatie werd door mijn vader voor eigen rekening gevoerd; de uitgaven waren, doordat hij steeds beter (dus duurder) krachten engageerde, aanmerkelijk gestegen. De vaste inkomsten bedroegen nog niet de helft van hetgeen voor de uitbetaling der tractementen noodig was; daardoor hing het resultaat van de onderneming af van het aantal extra-concerten.

Toen nu, tengevolge van het bovengenoemd conflict, de Algemeene vergadering van de Officieren-Societeit weigerde de begrooting goed te keuren, verrichtte zij daarmee een daad, waarmee zij den kolonel trof in hetgeen hem na aan het hart lag: het stafmuziekkorps; want, nu de begrooting was afgestemd, en dus de gewone bijdrage voor de zomerconcerten niet meer werd gegeven, kon het korps niet langer bestaan. Het werd ontbonden.

Hoezeer mijn vader hierdoor getroffen werd, welke noodlottige gevolgen het voor hem had, wil ik hier niet nader uiteenzetten; dat is particuliere familie-geschiedenis. Maar wel wil ik verhalen van een incident in deze, toch zeker tragische gebeurtenissen, zóó dwaas, dat het als onderwerp van een operette had kunnen dienen.

Vóór ik dat verhaal geef, moet ik – om het goed te doen begrijpen – een ietwat uitvoerige uiteenzetting geven.

Tusschen mijn vader en de Officieren-Societeit bestond een overeenkomst betreffende de muziek (partituur en partijen) der in de concerten uit te voeren nummers; mijn vader had voor de aanschaffing te zorgen en moest daarvan alle kosten dragen. Was een stuk éénmaal in een concert der Societeit gespeeld, dan was het daardoor haar eigendom geworden. Op deze bepaling was één uitzondering gemaakt: de partituren van de arrangementen, door mijn vader persoonlijk geschreven, bleven hem toebehooren.